

Marx.

1.– Fes una breu biografia de Marx sense oblidar-te de les seves obres i situa-la històricament a la seva època.

Neix al 1818 a Trèversis, Alemanya, de pares jueus conversos. Educat en un ambient lliberal va estudiar dret a Bonn i a Berlín, influenciat per les lectures Heggelianes va entrar al centre d'esquerra heggeliana. Va entrar com a col·laborador a un diari que al quedar abolit va fer que marxés a París al 1843.

Va començar una revista, de la qual només va sortir el primer número, i va tenir diferents contactes amb els socialistes i els comunistes, va escriure els manuscrits a París que són una crítica a la política econòmica anglesa.

Expulsat de França per les autoritats d'anar a Brussel·les on, juntament amb Engels va publicar La Sagrada Família, on trenca del tot amb les antigues influències rebudes. Al 1848 conjuntament amb Friederic Engels publica el manifest del partit comunista, una de les seves obres cabdals.

Expulsat novament del país, torna a París on repren la seva crítica a tot el que el precedia i senta les bases del materialisme històric.

Al 1849 marxa a Londres, però després d'haver donat suport al moviment revolucionari que es va estendre per Europa aquell mateix any, però sense gaire fortuna.

Marx esperava una gran crisi del capitalisme, però aquesta no es va produir i es retirà frustrat a escriure sobre l'economia capitalista. El cop d'estat de Napoleó III a França l'estimula i es un dels fundadors de la primera internacional de treballadors al 1867 escriu el primer llibre d'El Capital. Promou la comuna de París que tan mals resultats va donar i s'enfronta amb Bakunin a la primera internacional.

2.– Exposar la seva teoria sobre el materialisme històric i la seva presència en les diferents societats.

Aquesta teoria divideix la societat en dos parts, una estructura econòmica i una superestructura ideològica.

Estructura econòmica: Són les relacions entre els obrers, que aporten el treball i els patrons o propietaris que aporten els mitjans de producció. En el sistema capitalista, la burgesia disposa dels mitjans de producció, però són els obrers els que els desenvolupen.

La superestructura són totes les ideologies que, mogudes per un interès econòmic dominen la voluntat de l'obrer i l'amaneixen, per tal de que no es revolti contra els amos, aquesta amaga la verdadera realitat i la justifica, però sempre depenent del vent que bufi, és a dir que quan canvia la classe dirigent també canvia la ideologia.

Tota aquesta dialèctica comporta obligatòriament la revolució social, ja que les relacions de producció són tenses.

En la societat actual es veu clarament la superestructura existent, la manipulació de la informació que es fa avui en dia és un fet evident de que segueix existent aquesta superestructura. En temps de l'edat mitjana, es controlava als pobles acovardint-los amb la religió, s'els amenaçava amb càstigs divins si no feien el que el senyor feudal deia, al s XIX i XVIII la burgesia és la que manega els fils de l'entrellat de la superestructura i el poder.

3.– Remarca les idees principals del text i comenta-les a la llum del pensament de l'autor.

El modus vivendi de la burgesia descansa en l'alienació de l'obrer, la revolució es l'únic que pot lliurar als proletaris del seu jou i el fet de que la indústria progressi i es creïn fàbriques amb molts obrers facilita la unió per fer caure als burgesos.

La teoria de l'alienació de Marx diu que si treballo per la burgesia, aquesta es fa rica perquè no em retribueix la totalitat del meu esforç, i s'en queda una part, es per això que acumula capitals immensos i es pot conservar en el poder. La superestructura creada i les ideologies que té estan fetes per perpetuar al poder la classe dirigent, la moral reprimeix a l'home i no li deixa veure les coses clares, la religió segons Marx es l'opi del poble, es a dir l'adorm i no el deixa actuar amb plena llibertat. El dret es la llei que la fan els que tenen el poder i per tant els afavoreix, i perquè tot això pugui continuar, es creen les institucions (estat, tribunals, església, família). La infraestructura es fonamenta en la relació entre explotadors i explotats, mitjans de producció i lluita de classes. Hi ha forces de producció màquines, tècniques, maneres millors de fer les coses i la força human, però sempre hi ha algú que es queda amb la riquesa creada.

El seu pensament respecte a la revolució es que quan els obrers s'hagin cansat de viure en un món capitalista que només fa que robar als proletaris, aleshores faràn la revolució i es carregaran aquest sistema, faràn un socialisme que repartirà la riquesa acumulada, es farà la dictadura del proletariat fins que les coses no tornin al seu lloc i posteriorment es passarà a un comunisme que ho collectivitzarà tot. Aquesta revolta estarà beneficiada, i serà més facil en la mesura que les fàbriques vagin creixent en nombre de treballadors i aquests tinguin més facilitats per unir-se, un cop units es molt més facil de dur a bon port la revolució.

4.- Exposar amb claredat i coherència la teoria de l'alienació marxista.

Segons marx alienar vol dir prendre el pel. Déu es alienant, però no Déu en sí, sinó la religió, que es l'opi del poble, l'adorm. El pensament enreda a l'home li fa creure en coses que no són, marx diu que no son els valors els que orienten la seva vida, sinó que es la seva vida la que orienta les valors, per tant deixa de pensar i actua. L'estat imposa normes, crea lleis defensa la propietat privada, per tant s'ha de destruir. El capital aliena a la persona a través del treball.

Per tant per a marx els elements alienants i els seus mitjans son els següents:

Déu, que a través de la religió fa que l'home no es reveli en contra del que han creat aquest sistema i el defensen, dient que si ho fan es pecat, i per tant no aniran al cel.

La filosofia, que el fet d'estar pensant tot el dia confon les ments i no les deixa veure clar la realitat que ens envolta, l'autor defensa que s'ha de deixar de banda tot el que pensem i actuar d'una vegada.

L'estat, que amb les seves lleis i normes retalla la llibertat dels obrers i els fa portar el jou de la classe proletària, subordinada sempre a el que es dicta desde dalt.

I per últim el capital que gràcies al treball obrer es va amuntant i crea les grans fortunes perquè els obrers no cobren tot el que haurien de cobrar i aquesta part que no s'enduen es la riquesa que crea el capital.

5.- Exposar el procés revolucionari dissenyat per marx i la implantació històrica de la dictadura del proletariat com a mitjà per arribar a l'utopia comunista.

El que proposava marx era que en un país ric i capitalista, els obrers fessin la revolució desfent la classe burgesa i apoderant-se dels mitjans de producció, però com que tot això s'havia de fer de forma violenta el que proposa Marx es que un cop feta la revolta, per tornar les coses al seu lloc, el que s'ha de fer es instaurar una dictadura, però de gent del poble, puntualitzant que únicament es pot dur a terme durant un període de temps curt, per passar després al comunisme autèntic en el que no hi ha govern, i tothom fa el que pot per tirar endavant. L'experiència comunista que hi ha hagut a Rússia, on es va fer la revolució i es va instaurar la

dictadura del proletariat de forma permanent ens fa entendre que si bé el comunisme com a sistema es els que té una ideologia més bonica, a l'hora de dur-lo a terme es del tot inviable, ja que la gent sense estat ni poders que els regeixin es incapaç de fer res a dretes.